

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 909

гр. София, 10.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20211110153690 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 77 ГПК.

По делото е постъпило писмо от [*****] за присъждане на разноски на основание чл. 189 НПК и чл. 81, вр. с чл. 78, ал. 7 ГПК вр. чл. 27а ЗПП по повод изплатено възнаграждение в размер на 360,00 лв. на адвокат К. Г. К. за оказана от нея правна помощ в полза на С. К. А. – ответник по гр. № 53690/2021 г. по описа на СРС. Към искането е приложено Решение на НБПрП № СФ-9616-24645/04.11.2022 г., издадено на основание представен отчет № 9616/2022 г. от адв. К..

Съдът след като разгледа направеното искане и прецени представените доказателства, намира същото за неоснователно. Предоставянето и заплащането на правна помощ са регламентирани в Закон за правната помощ (обн., ДВ бр.79/04.10.05 г., в сила от 01.01.06 г.) /ЗПрП/, както и в Наредба за заплащането на правната помощ, (приета с ПМС № 4 от 06.01.2006 г., обн., ДВ, бр.5 от 17.01.2006 г., в сила от 01.01.2006г).

Според чл. 78, ал. 7 ГПК, ако претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ съразмерно с уважената част от иска. В случаите на осъдително решение, лицето – получило правна помощ, дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Идеята е изплатеното от НБПП възнаграждение на адвоката да не остане в тежест на бюджета, а да се заплати от страната, в чиято вреда е постановено решението, а при частично уважаване на иска – да се разпредели съразмерно между страните.

В гражданското производство на основание чл. 81 ГПК направените разноски се присъждат с акта, с който приключва делото пред съответната инстанция. В случая напредоставяне на правна помощ в полза на една от страните съдът не може да се произнесе по тези разноски при постановяване на решението си, защото към този момент възнаграждението от страна на НБПП все още не е изплатено, а съгласно изискването на чл.3, ал.1, т.2 от Наредбата възнаграждението се изплаща след приключване на производството пред съответната инстанция, т.е. след постановяване на решението.

Съгласно разпоредбата на чл.94, ал.1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска

защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл.97, ал.1 ГПК, съдът осъжда получило правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено. Настоящият случай не е такъв.

Друга разпоредба на Гражданския процесуален кодекс, която има отношение към възстановяването на разноските за получена правна помощ е чл.78, ал.7. Разпоредбата съдържа две хипотези. В първата, когато претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ. Настоящият случай не е такъв – предявения иск срещу лицето, което е получило правна помощ, е отхвърлен. Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Тази хипотеза също не е налице.

В настоящия случай не е налице осъдително решение срещу лицето, получило правна помощ. Освен това разпоредбата има предвид разноските, които е направила по делото противната страна, като участник в производството, който извод се налага както от буквалното тълкуване на разпоредбата, така и от систематичното ѝ място между останалите алинеи на чл.78 ГПК. Отношенията между НБПП, която не е страна в производството по делото, а само осигурява безплатна адвокатска защита, и ищеца са отношения, които стоят извън проведеното съдебно производство и спрямо тях общите разпоредби на ГПК относно разноските са неприложими.

След като в случая не са налице хипотезите по чл.78, ал.7 ГПК, при които е предвидена възможност за възстановяване на разноските в полза на НБПП, то направените за правната помощ разноски, в случая представляващи изплатено възнаграждение на адвоката, следва да останат за сметка на НБПП, което, по арг. от чл. 94 ГПК и чл. 2 и чл.23, ал.2 от ЗПП, осигурява безплатна адвокатска защита, финансирана от държавата на лицата, които отговарят на изискванията за това. С оглед предходното, настоящият съд приема, че в случая не е налице определен в закона случай за дължимост от страна на получилия правна помощ ответник на направените разноски за адвокатско възнаграждение. Следва да се има предвид, че правото на безплатна правна помощ е инструмент за гарантиране на конституционното право на защита – чл.56 от Конституцията, и ограничаването му не може да става чрез прилагане на правни норми по аналогия.

Предвид гореизложеното претенцията на Националното бюро за правна помощ е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [*****],
[*****] за присъждане на разноски в размер на 360,00 лева, представляващи изплатеното адвокатско възнаграждение на адвокат К. Г. К. за оказана от нея правна помощ в полза на С. К. А. – ответник по гр. № 53690/2021 г. по описа

на СРС.

Определението полежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му на НБПП.

Съдия при Софийски районен съд: _____